

Сборник съдебна практика

Определение на Съда (шести състав) от 27 март 2023 г. — Belgische Staat

(Дело C-34/22)¹

„Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 99 от Процедурния правилник на Съда — Свободно предоставяне на услуги — Свободно движение на капитали — Ограничения — Данъчно законодателство — Данък върху доходите — Освобождаване от данък само на лихвите, които са изплатени от банки, отговарящи на определени законови условия — Непряка дискриминация — Кредитни институции, установени в Белгия, и кредитни институции, установени в друга държава — членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство“

- 1. Преюдициални въпроси — Отговор, който може да бъде изведен недвусмислено от съдебната практика — Прилагане на член 99 от Процедурния правилник*

(член 267 ДФЕС; член 99 от Процедурния правилник на Съда)

(вж. т. 20, 23 и 24)
- 2. Свободно предоставяне на услуги — Свободно движение на капитали — Разпоредби на Договора — Обсъждане на национална мярка, засягаща тези две основни свободи — Критерии за определяне на приложимите правила*

(членове 56 и 63 ДФЕС)

(вж. т. 25)
- 3. Свободно предоставяне на услуги — Ограничения — Данъчно законодателство — Мярка, която се прилага без разлика към всички услуги — Национална правна уредба, която предвижда данъчно освобождаване на доходите от спестовни влогове само когато са открити при доставчици на банкови услуги, отговарящи на специфични за местния пазар условия — Недопустимост*

(член 56 ДФЕС; член 36 от Споразумението за ЕИП)

(вж. т. 29—41 и диспозитива)

¹ ОВ С 213, 30.5.2022 г.

4. *Преюдициални въпроси — Допустимост — Въпроси, поставени без достатъчно сведения за правния контекст и за причините, поради които е необходим отговор на преюдициалните въпроси — Явна недопустимост*

(член 267 ДФЕС; член 53, параграф 2 и член 94, букви б) и в) от Процедурния правилник на Съда)

(вж. т. 43—45)

Диспозитив

Член 56 ДФЕС и член 36 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която установява режим на освобождаване от данъци, който, въпреки че се прилага без разлика по отношение на възнагражденията по спестовните влогове в национални и чуждестранни кредитни институции, обуславя освобождаването от облагане на доходите от спестявания в кредитни институции, установени в друга държава — членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство, от изпълнението на условия, които трябва да бъдат аналогични на посочените в тази национална правна уредба условия, които фактически са специфични за националния пазар.